

PRESSITEADE nr 19/26

Luxembourg, 26. veebruar 2026

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-92/23 | komisjon vs. Ungari (õigus pakkuda meediateenuseid teataval raadiosagedusel)

Liikmesriigi kohustuste rikkumine: Ungari rikkus liidu õigust, takistades Klubrádiol teataval raadiosagedusel meediateenuseid pakkuda

Klubrádió on Ungari kommertsraadiojaam, mis alates 1999. aastast edastas oma saateid teatavatel raadiosagedustel. 2014. aastal sõlmis ta Ungari meedianõukoguga lepingu õiguse kohta pakkuda meediateenuseid sagedusel 92,9 MHz Budapesti levipiirkonnas. Leping sõlmiti seitsmeks aastaks, võimalusega seda viieks aastaks pikendada.

Lepingu lõppemisel keeldus meedianõukogu pikendamistaotlust rahuldamast: ta leidis, et Klubrádió oli kahel korral rikkunud igakuist kohustust esitada teave edastuskvootide kohta, pannes seega toime korduva rikkumise. Ungari meediaseaduse kohaselt toob selline rikkumine aga automaatselt kaasa pikendamisest keeldumise.

Seejärel avaldas meedianõukogu hanketeate meediateenuste osutamiseks vaidlusalusel sagedusel, kuid Klubrádió pakkumus tunnistati kehtetuks. Seda otsust põhjendati Klubrádió saatekava puudustega ja tema negatiivse omakapitaliga taotluse esitamisele eelnenud viie aasta jooksul, mistõttu järeldati, et tema pakkumus ei ole sobiv, et tagada stabiilselt ja prognoositavalt tegutseva raadiojaama kohalolek meediaturul.

Euroopa Komisjon leidis, et Ungari on rikkunud liidu elektroonilist sidet käsitlevat õigusraamistikku¹, proportsionaalsuse, diskrimineerimiskeelu ja hea halduse põhimõtet ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga² tagatud sõna- ja teabevabadust, ning esitas Euroopa Kohtule liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi.

Euroopa Kohus nõustus oma kohtuotsuses enamiku komisjoni väidetega ja tuvastas, et Ungari on rikkunud liidu õigusest tulenevaid kohustusi.

Euroopa Kohus tuletas meelde, et elektroonilist sidet käsitleva liidu õigusraamistiku kohaselt tuleb raadiosageduste kasutusõigused anda objektiivsete, läbipaistvate, mittediskrimineerivate ja proportsionaalsete kriteeriumide alusel. **Ungari meediaseadus³ välistab aga automaatselt raadiosageduste kasutusõiguste pikendamise** korduva rikkumise korral, **isegi kui rikkumised on väikesed, puhtformaalsed ning nende eest on juba karistatud ja need on parandatud. Seega rikuvad** kõnealune seadus ja selle alusel Klubrádió suhtes tehtud pikendamisest keeldumise otsus **proportsionaalsuse põhimõtet**. See seadus on nimetatud põhimõttega vastuolus ka põhjusel, et see välistab niisuguste meediateenuste osutajate, kelle raadiosageduste kasutamise õigust ei ole korduva rikkumise tõttu pikendatud, võimaluse taotleda ajutisi kasutusõigusi.

Ka **Klubrádió pakkumuse kehtetuks tunnistamise otsus on ebaproportsionaalne**, kuna see põhineb väikestel saatekavaga seotud rikkumistel, mille parandamine ei oleks mõjutanud pakkumuse sisulisi komponente. Lisaks on kehtetuks tunnistamine põhjendusel, et Klubrádió omakapital on negatiivne ja tal ei ole võimalik katta oma kulusid ainult oma netokäibe abil, **vastuolus läbipaistvuse ja proportsionaalsuse põhimõttega**. Esiteks ei olnud pakkujatele hankemenetluses seatud finantsilise jätkusuutlikkuse tingimuste hulgas nimelt ühtegi nõuet, mis puudutaks pakkujate omakapitali seisu või vajadust katta oma kulud üksnes netokäibe abil, ning sellist nõuet ei saanud mõistlikult tuletada ühestki selle hanke reeglist. Teiseks, kui pakkuja jätkusuutlikkus ei ole kahtluse all, ületab sellisel nõudel põhinev kehtetuse alus seda, mis on vajalik stabiilselt ja prognoositavalt tegutseva raadiojaama kohaloleku tagamiseks meediaturul.

Lisaks tõdes Euroopa Kohus, et pikendamisest keeldumise otsus võeti vastu tükk aega pärast õigusraamistikus ette nähtud kuuenädalast tähtaega. Lisaks ei korraldatud pakkumismenetlust õigeaegselt, et võimaldada otsuse vastuvõtmist enne Klubrádio kasutusõiguste aegumist. Seetõttu **on Ungari rikkunud ka hea halduse põhimõtet**.

Lõpuks otsustas Euroopa Kohus, et **Ungari on rikkunud põhiõiguste harta artikliga 11 tagatud sõna- ja teabevabadust** esiteks pikendamisest keeldumise otsuse ja meediaseaduse vastuvõtmisega ning teiseks kehtetuks tunnistamise otsuse ja asjaomase hanketeate vastuvõtmisega. **Euroopa Kohtu hinnangul võib iga riigisisene meede, mis piirab või kitsendab ringhäälinguorganisatsioonide juurdepääsu raadiosagedustele, riivata nende õigust meediavabadusele, mis on seotud ringhäälinguvabadusega. Euroopa Kohus tõdes sellega seoses, et Klubrádiole käesolevas asjas ette heidetud rikkumised ja puudused, mis on nii keeldumisotsuse kui ka kehtetuks tunnistamise otsuse aluseks ning mis konkreetselt takistasid sellel raadiol ringhäälingu valdkonnas tegevuse jätkamast, on seotud kas väikeste vormiliste ebatäpsustega või niisuguste aspektidega, mis iseenesest ei tohiks kaasa tuua seda, et raadiojaamal ei ole võimalik oma tegevust jätkata.**

MÄRKUS: Liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi liikmesriigi vastu, kes ei täida liidu õigusest tulenevaid kohustusi, võivad esitada komisjon või teine liikmesriik. Kui Euroopa Kohus tuvastab rikkumise, peab asjassepuutuv liikmesriik täitma kohtuotsuse võimalikult kiiresti. Kui komisjon leiab, et liikmesriik ei ole Euroopa Kohtu otsust täitnud, võib ta esitada uue hagi ja nõuda rahaliste sanktsioonide määramist. Kui komisjonile ei ole teatatud direktiivi ülevõtmise meetmetest, võib Euroopa Kohus komisjoni taotlusel määrata rahalised sanktsioonid juba esimeses kohtuotsuses.

Ajakirjandusele mõeldud mitteametlik dokument, mis ei ole Euroopa Kohtule siduv.

[Otsuse terviktekst ja kokkuvõte](#) on CURIA veebisaisil alates otsuse kuulutamise päevast.

Täiendavat teavet annab Stefaan Van der Jeught, ☎ (+352) 4303 2170.

Kohtuotsuse kuulutamisest saab pildisalvestisi „Europe by Satellite“ kaudu ☎ (+32) 2 2964106.

Hoiame ühendust!

¹ See õigusraamistik koosneb eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta [direktiivist 2002/20/EÜ](#) elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (muudetud direktiiviga 2009/140) (loadirektiiv); Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta [direktiivist 2002/21/EÜ](#) elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/140/EÜ, millega muudetakse direktiive 2002/21/EÜ, 2002/19/EÜ ja 2002/20/EÜ) (raamdirektiiv); komisjoni 16. septembri 2002. aasta [direktiivist 2002/77/EÜ](#) konkurentsi kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste turgudel (konkurentsidiirektiiv), ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta [direktiivist \(EL\) 2018/1972](#), millega kehtestatakse Euroopa elektroonilise side seadustik ja millega sõnastati uuesti direktiivid 2002/21/EÜ ja 2002/20/EÜ.

² Artikkel 11.

³ Ungari 2010. aasta seadus nr CLXXXV meediateenuste ja massiteabevahendite kohta.